

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.2. Ita desideranda est sors prædestinatorum, sicut timenda sors reprobatorum; vnde sancti semper timent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

III.
In duo-
bus Ec-
clesiæ
statibus
confide-
rantur.

Marc.
16. 15.

IV.
Mali vel
hæretici
retia di-
laccrant.

D. Ang.
Ser. 148.
de temp.
Te. 10.

V.
Omnes
electi ad
littus se-
cundi tra-
hantur.

mortali vita viuente, perfecta est altera, cum esset iam in statu gloriæ per resurrectionem immortalis. Licet illas in duobus Ecclesiæ considerare statibus: quorum vnus vitam hanc spectat mortalem; alius venturam immortalem & gloriosam. Prima piscatio illa fuit facta per Apostolos, quando misit illos retibus instruktos Euangelij per totum mundum prædicatos dato illis præcepto vt ducerent in altum & maris profundiora penetrarent: non illis satis esset populo tantum Iudaico Dei verbum proponere, sed etiam Gentilibus, mandans vt retia laxarent & mitterent in mundum quaquaersum: *Euntes in mundum vniuersum, prædicata Euangelium omni creatura.* Retia laxant sua, per vniuersum collegerunt piscium multitudinem omnibus manibus copiosam bonos & malos, vt ambæ complerentur nauicula per mundum fluctuantes, populi scilicet Iudaici & Gentilitij. Hos pisces nauibus iniecerunt mare sulcantibus, illi etenim quos colligebant, in huius vitæ mari remanebant, mille tempestatibus periculisque subditi quæ secum misera hæc trahit vita, velut mare nulla constans securitate. Consideremus eum D. August. tantam fuisse piscium multitudinem vt nauicula pendere mergeretur, & pisces quidam retia dirumperent ac egredierentur: quia tantus fuit eorum numerus quos retia complexa sunt Euangelij, vt inter illos multi sint qui criminum suorum gravitate Ecclesiam non contemnendo exponunt periculo, & eam videntur submersuri qui & capius rete dilacerant, atque exiliunt scissuras in Ecclesia producentes, & diuisiones, ab eius se gremio discernentes: *Præmuntur nauigia præmultitudine, ita multi mali Christiani, qui male viuunt, Ecclesiam premunt. imo & retia dirumpunt: nam à nobis exierunt & schismata inducunt:* Dicitur Augustinus.

Potèrò alia piscatio est piscium eorum quos Dominus mensæ suæ, & regno eligit seruatque immortalis, per rete æternæ prædestinationis, quæ significatur per eam quam fecit rediuuus in statu immortalis, cuius symbolum erat terræ soliditas, *Stetit in litore.* Proinde ve illam insituar, non vult vt in incertam, & ad quodlibet latus, retia mittantur, sed tantum ad dexteram, quia piscatio, quam Deus æternæ prædestinationis reti instituit, est tantummodo electorum ad dexteram suam in iudicio collocandorum: *Tam modo qualis erit Ecclesia post resurrectionem nauis, discernite, gaudete, spe-*

*rare, comprehendite. Mittite, inquit, retia in dexteram partem, iam dextera apertur, nulli mali timeantur scitu eum qui dixit, se separatum esse oues à dextera, diciturum: accipite regnum. Collecti hoc reti in terram tracti sunt solidam: quos enim Deus elegit æternæ suæ prædestinatione, ad littoris trahit firmitatem, & beatitudinis statum immobilem, Ne timeas hoc rete dirumpendum: nullus etenim eorum, quos Deus hoc reti collegit, interibit: hoc enim est quod in præfenti contestatur Euangelio: *Nemo rapiet oues meas de manu mea, & non peribunt in æternum.* Quod ipsum Apost. exposuit in hoc mysterio veritatissimum, dicit: *Firmum fundamentum Dei stat.* Omnes pisces*

ad securam tutamque pertingunt stationem. Considera, monet D. Aug. omnes esse magnos in tantum vt Angelis æquiparentur: *Cappiuntur pisces magni quæ tunc paruis, quando erunt æquales Angelis Dei.* Omnes magis, qui coram Deo in eadem cum ipso mensa residebunt. Hoc inuuit Iaias: *Non eris tibi amplius infans dierum.* Sed quomodo hoc? Numquid multi pueruli reces baptizati hinc discesserunt, q. d. non erunt tibi parui, omnes erunt magni, omnes sapientes, omnes diuites, omnes tanta magnitudine præstitos, vt maximus terræ Moorchæ coram illis scoria fumosque reprobetur. Similiter certus erit eorum numerus, qualis & piscium eorum fuit: *Centum quinquaginta tres.* Quia certus est numerus, inquit D. Aug. nec hoc te moueat, quod numerum ponat adeo exiguum: *Abst. vt tantam paucitatem sanctorum in illo regno futuro esse suspicemur.* Hoc etenim tantummodo dicitur: quatenus **NVII.** intelligas prædestinatorum numerum certum esse, determinatum, præfinitum, à Deo compositum qui illum certo numero coarctauit: nam certus quos hic pisces nominauit, alio loco siders est. dixit, quæ tanto sunt numero vt omnem videatur numerum superare, vt nullus ea possit Arithmeticus comprehendere, sed Dominus *Psal. 146.* est, *Qui numerat multitudinem stellarum.* 4.

§. 2. Ita desideranda est fors prædestinatorum, sicut timenda fors reproborum; vnde sancti semper siment.

Hinc in te debet oriri perpetua quædam & 4
auxia sollicitudo: vtum de numero hoc
futuras sis, vel non: vtum inter electos ad glo-
riam

Al. 11.
Lib. 3. de
ciuit. e. 20

fortem. Iniecit Vates Abhis ait: Capiebant
alieni exercitum eius &c. Et super Hierusalem
mittent fortiam. Huiusmodi ait D. Aug.
agens lo. L. teio Sylla: cum enim Romanum vi-
cisset e in hostiis: vellet gladio exsente ob-
trancare, dixerit ei: quod si cunctos interime-
ret, nullus superesset, cuius esse posset Dominus,
cui posset imperare: qua de causa tunc tabulam
composuit, in qua illos descripsit quos morti
destinabat, & occidendo: omnesque anxio ti-
more turbabantur, quis illorum in illa scribe-
retur: iudicio dicebatur *Tabula proscriptiois*.

Illas fortes iussit Dauid suamque restari vo-
luit quibusdam eximiam misericordiam gra-
tiamque manifestandam, parcens illis, vita do-
nans, & in suam recipiens obsequium & manse-
rant ipsi tributarij: similiter constantem suam
patefecit aliis iustitiam, quibus hæc felicissimi ma-
non venit fors: tristi enim & lamentabili nece
consumpti sunt. Illas igitur fortes tangit Da-
uid, aitque de sorte non nisi dubia & incerta,
quam dicimus fortunam, sed ex mera Dei vo-

Pl. 30. 16.

luntate, & hanc vocat Dei manus: *In manibus
tuis fortes mea*. Eo modo quò dicit substitui tuum
esse in manibus viri illius id est ab eius
dependere voluntate, Iure merito Deus Rex
illustrissimus & supremus omnium Dominus
toti humano generi indignabatur: quandoqui-
dem omnes nos in primario parente nostro vi-
derit proditores, & infames mandati sui præ-
varicatores *Eramus naturæ filij ira*. Omnes nos
ex rectissima poterat cõdemnare iustitia, mor-
tisque tradere, non minor ex ratione quam ip-
sos Chanaanos, de quibus Salomon: *Semè erat
maledictum ab initio*. Quocirca, teste spiritu
Sancto iure merito illos poterat occidere: *Quis
enim dicit tibi: quid fecisti? Aut quis stabit
contra iudicium tuum? aut quis in conspectu tuo
veniet vindicæ iniquorum hominum?* &c. Nihil
ominus, inquit Apostolus, suam voluit osten-
dere misericordiam, pariter & iustitiam. Ad
ostensionem misericordie liberè atque ex me-
ra sua gratia quosdam elegit: & cum illis tan-
tã uti voluit misericordie abundantia, ut vasa
essent misericordie. Hoc scriptum est in æter-
næ suæ libro prædestinationis: opposito modo
quò Sylla, qui tabulam conscripsit occidendor-
um: Dens autem catalogum conscripsit ad vi-
tam electorum: vnde nata pharisis s. Scripturæ,
quæ nobis credito proponit libram vitæ, de quo
perdoctè disputat D. Thomas: ceteri verò, qui

Ad Ephes.
2. 3.

Sa. 12. 11.

V.
Liber
vitz.

1. p. 9. 24.

Nunc igitur perpende, quam anxius quisque
foret eorum, qui fortibus subiecebantur, si sci-
ret Regem in tabula conscripsisse numerum
vitæ destinatorum, quàm sibi quisque timeret:
num ego de numero illorum? An forte mei
Rex meminit? Quanto gaudio delibutus est Da-
uid, quando diuina reuelatione intellexit se
eorum numero comprehendi, sic ut omnes ad-
hortetur ut pares cum eo referant Deo gratia-
rum actiones: *Benedicite gentes Deum nostrum,
qui posuit animam meam ad vitam*. Et hoc vos
deberet reddere suspensos? Quid de me futu-
rum? Qualis mihi fors obueniet? Hoc angebat
summo perè D. Gregor, ut ipse testatur scribens
illustrissimæ Matronæ Dominiæ Gregoriæ Cu-
biculariæ Imperatrici: hæc etenim plurimum
tribuens & confidens sanctissimi Pontificis
meritis litteras illi dedit, instanter regens ut
eam solaretur, dicendo, num diuina reuelatio-
ne cognouisset eam fore saluandam, cui sum-
mus Pontifex: Mihi hoc optarem ego solame-
amque instruit ex singulari hoc disposui Dei
decreto, ut illud nobis maneat occultum, qua-
tenus semper pauidi, semper sumus solliciti,
scientes quanti nobis nostra referat saluatio.

Hanc rationem omnes allegant S. S. Patres
D. Prosper Episcopus Aquitanie pari doctrina
& sanctitate celebris, hanc protulit notauit di-
gaam sententiam: *In remotissimo ab humana
cognitione secreto, præmissio huius electionis ab-
scondita est, ut perseverantem humilitatem uti-
lis metus seruet, & qui stat, uideat necesse, De-
proptit hoc D. Prosper ex S. Aug. quinimo D.
Greg. huius Dominiæ rescribens adducit in ex-
emplum idem ex Apost. Paulo, quod v. Aug.
adduxerat, Aduerte, charissima filia (sic D.
Greg.) quod Apost. Paul. iam tertium cælum
petuaserat, atque in Paradisum raptus fuerat,
& eam ibidem adeo sublimes habuisset reuelati-
ones, quas nefas erat mortalibus indicare,
meruit tamen vehementer & ait: *Castigo cor-
pus meum & in seruitutem redigo ne forte cum
alijs prædicauero, ipso reprobus efficiar*. Si igitur
ille qui tertium cælum ascenderat tantopere
formidet & metuat de opposito, an rationi
conueniens esset, ut qui nunquam seipsum de
terra sursum exulit, securus sit, & omnis ex-
pers sollicitudinis? Recordare dilectissima filia,
securitatè Matrem esse socordie & negligentiæ:
ut autem ab illa libremur, nullam nobis Dns
concedere voluit securitatem: quocirca Sp. S.
ait. *Beatus vir, qui semper est pauidus*. Sed nec
iplos*

VI.
Simili-
tudo,

VII.
David
laudat
Deum ob
prædesti-
natione
suam.

VIII.
Deus cur
abscõdi-
tam velit
prædesti-
natione.

6. 40
D. Pro-
SPER.

Lib. 2. de
vocat e.

Lib. de
correp. &
13. c. 13.

1. Ad Co-
9. 27.

IX.
Timor
nobis est
salutaris.

Pr. 28. 24

Pf. 2. 11. ipsos electos vult Dauid ab hoc timore absolui: quo circa illis a t: *Seruite Domino in timore, & exultate ei cum tremore.* Freti Dei misericordia gaudent: verum tamē time: non enim vobis innotuit quid de vobis ipse decreverit. Eleganter descripsit Isaias virum iustum coelestia meditantē & penitentia lapidibus & operibus

Isa. 33. 17 sanctis circumvallatum: *Iste in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius &c. Regem in decore suo videbunt oculi eius.* Terrā & quidquid in ea est alpernatur; vilique facit: vade illam tam paruum iudicat, sicut is qui aliquid de longē conspicit *Cornes terrā de longē.* Obiicit: o quam illi tranquillū erit cor, quantum gaudio demulcebitur & quam longē omni mali timore tranquillus, loco consistens alto adeo & securo! Falleris: quinimo cor illi perpetua contremiscit palpitatione: *Cor suū metabitur timorem:* legunt alij: *Palpitabit pre timore.* Totus metu, sollicitudine, & suspitione contremiscet: quāto namque clarior bonum hoc agnoscit, regnum hoc, hanc forem, tantō grauiori turbatur anxietate: num ex eorum numero sit futurus, qui tantis sunt fruituri gaudiis: est que hoc familiare sanctis.

Cur ea nullo amigeris timore, sed sic hilaris non quiescis, sic omnisemota formidine, quasi nihil tua referret quod futuram est vel quasi non esses vnus inter illos qui tam occulto exponeris periculo; & alex non sibi tereris fortique a leo formidanda? Si litam habeas quatuor assium vel medij muri fragorinis videre licet te suspensum, anxiū, timentem, informantem, loquentem media iudici proponentem, sollicitantem summā cura atque attentione; desiderando nosse rei successum, & sperare potes: atque in illo sic te negligentem videam, vt nec timeas, nec te moueas nec quidquam malis suspiceris: Ratio est: quod non consideres, quod tibi referat, quanti vel eternum cum Deo regnare, & gaudiis perfrui sempiternis: vel eternum cum diabolo commorari, & supplicij deputari sempiternis: habere & possidere in te omnia Dei bona idque in omnem eternitatem: vel ipsam carere idque in omnem eternitatem.

Stupendum est, quod refert Magister Insuperianus: cum enim aliquando beatus Pater D. Lud. Bertrandus religio sis patribus absideret, subito assurrexit totus lacrymis infusus, & de ratione inquisitus, respondit, Cur non fleam, cur non lugeam, non plorem, non formidem, si

nesciam quid de me futurum sit: vtrum condemnandus? Qui carcere detentus esset ac suspensus; vtrum sit inde egressurus vt regnum accipiat tanquam legitimus filius, vel patibulo suspendendus tanquam adulterinus: quo timore turbaretur, quo timore illi ossa colliderentur; quotiescumque consideraret vtrum egressurus esset ad regnum, aut ad mortem ignominiosam & rigorosam? Si in hoc mundo tanquam in carcere detenti sumus incerti, vtrum eo egressuri cum Deo in coelestibus regnaturi palatii: vtrum ad mortem sempiternam in tartarum detrudendi: numquid ergo suadet æquitas vt semper simus pauidi, & maceant oculi lacrymis: eo quod ignoremus in quam partem sortis nostra casura sit, an ad dexteram & bonam, an ad sinistram & malam? Pauca omnes hanc Sp. S. sententiam: *Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei, & samē nescit homo: vtrum amore, an odio dignus sit.* Si quis ergo stulo constrictus probè sciat, quod alterutrum illi sit euenturum, vel regnum, vel patibulum, quodque processus in manus traditus sit iudicis perspicacissimi qui sæpe multos quos ipsi & omnes credebant ad regnum euehentos patibulo addidit ignominioso? Quis vidit Iudā? Quis notauit Magistrum Parisiensem in vita D. Brunonis? Quis non iudicaret de Iuda, cum esset Apost. ab ipso Christo ad Apostolorum euectus, à Magistro suo tantopere promotus, tot beneficiis in eū collatis opulētus; quod hinc egressurus esset cū illo in perpetuū in cælo regnaturus? Quis sibiperfuaderet, quod ille Doctor Parisiensis tãx sãctitatis opinione notissimus, atque omniū veneratione dignissimus, ad perpetuam egressurus esset damnationem? ecce, mi frater charissime, quantopere sit formidandū.

§. 3. Ne mysteria scruteris predestinationis, sunt enim capilli nigri sponsi, sed attende ad opera, quæ ad tuam requirit Deus saluationem.

Licet autem hoc ita sit, ne curiosus hinc inquiras mysteriū vtrū prædestinatus sis, an reprobatus. Ne dixeris si prædestinatus sū indubiè saluabor certamq; habeo mihi gloriā: si reprobatus, certum est, condemnabor, & me tartarus expectat. Quare Deus hunc ad gloriā prædestinauit, qui nullum adhuc obsequium illi præstiterat? Quare reprobauit illum

L. 1. vita B. Bertr. Exemplū de S. Bertoldo

Zzzzz ad

